

# LO GERONÉS

SETMANARI PORTA-VEU DEL "CENTRE CATALANISTA DE GERONA Y SA COMARCA,"

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Gerona	1 pesseta trimestre
Fora	1'25 id.
Estranger	1'50 id.

Un número 10 céntims

Any 3.<sup>er</sup>

## ADMINISTRACIÓ Y REDACCIÓ CORT-REAL 7-1.<sup>er</sup>

Diumenge 15 de Mars de 1896

ANUNCIS Y COMUNICATS

Preus convencionals

De tots los llibres, follets, etc., que s'emetin  
a la Redacció, se n'donarà compte en lo Setmanari

BIBLIOTECA PÚBLICA  
GIRONA

Núm. 100

## SECCIÓ GENERAL

### Sessió inaugural de la Acadèmia de Jurisprudència y Llegislació de Barcelona

En la imposibilitat de reproduir lo hermosíssim y valent discurs que 'n defensa de nostre dret llegí lo docte catedràtic de la Universitat de Barcelona nostre distingit amich y company don Joan J. Permanyer, copiém á continuació lo final del mateix, per el qual podrán jutjar nostres llegidors:

"Tampoch estan en comunió ab lo poble catalá 'ls jutjes y tribunals que li administran justicia.

May, y molt menos en aquest lloc, y desde aquest s'han de pronunciar los meus llavis ni una paraula que directa ó indirectament puga ferir la susceptibilitat dels dignes individuos de la judicatura espanyola. Deixo, donchs, salvada sa integritat, regonesch sus dorts d'inteligencia, y fins admiro 'ls esforços y sus afanys que s'imposan pera fallar ab acert. Pero tampoch los meus llavis s'han tacat may ab l'adulació ni may han devallat fins á la sugetiva alabansa, ni en los casos en que, com en lo present, me veig en la necessitat d'usar un idioma que tant be hi va, y en quest concepte sens faltar als respectes deguts, he de dir tota la veritat.

Fills d'altres regions espanyolas, los jutjes y 'ls registrats de Catalunya, tota vegada que las lleys ègicas vigents per una aberració que ningú se la explica prohibeixen que s'administri justicia en la terra propia, no tenen lo sentiment del nostre dret.

Los registrats y jutjes de Catalunya consideran lo dret català, y en realitat per ells ho es, un dret foraster ó extranger. Lo discuteixen avans d'estudiarlo, i s'han apreciacions que soLEN ésser sempre contrarias respecte de la seva bondat y de son mérit, avans de suixel, y si arriban á possehir la lletra de la lley y fins á dominarla, no poden sentir lo dret que forma part, ni arriban á comprender son carácter.

No poden sentirlo. Haurian de renegar d'ells mateixos, cambiar de naturalesa. Las ideas ingénitas, aquellas misteriosas impresions que produheixen en l'esperit las mateixas circumstancies externas que soa causa de la existencia individual del dret del territori en que s'neix, la seva educació científica com á llevents y las inspiracions del passat, los empenyen ab una irresistible ab direcció oposada. La naturalesa, la ciència y la història han format la seva conciencia jurídica, y si per un suprèm esfors de rectitud poden en lo extern separarse de sos dictats, no es possible de deixir de rendir li tribut intern. Aquell que té l'sentiment de la societat de ganancials, per exemple, que va neixer en ella y l'ha vista sempre sense prosta observada, que li ha afectat y li afecta encare sos interessos, es impossible que arribi á concebir, entén justificau, lo sistema contrari de la separació absoluta de bens.

No arriban á comprender tampoch lo seu geni; aixó es la base fonamental en que 'l dret descansa, 'l esprit que 'l vivifica, l' idea comuna que informa sos institucions, fins las mes inconexas, l' encadenament ètic que las uneix, la relació que las converteix en tot sistemàtic, aquell no sé qué, en fi, que anima la llelgislació y no s'explica; tot aixó no ho comprende posada en las pràcticas que's desenrotllan dintre de nostra vida jurídica, ni arriban á comprender la causa que s'objectiu. Per qué, á Catalunya 's prenfan admirats, substitueixen lo pare fideicomisariament al fill á qui nombra hereu? Per qué fa dependir esta substitució del fet eventual de que mori ó no el hereu instituït ab fills que arribin á la edad de testar? Per qué l'hereu ja ó li otorga donació de fots sos en vida per medi dels capitols matrimonials? Per què es imposa'l pacte reversional al otorgarli? Per què

la successió especial dels impúbers? Per qué s'ha propagat y extés 'l una manera tan extraordinaria l'enfiteusis? Y per qué tantas autres pràcticas é institucions característiques de nostra terra? Y no saben comprender que totas ellas responen á unas mateixas aspiracions, que totas descansan sobre uns mateixos fonaments, l'ordre y la conservació de la familia conciliantse ab la llibertat, que totas fins las més heterogèneas, convergint á aquest fi tenen sos lassos d'unió, y que es impossible, per lo tant, posar la ma en una sens que las altres se 'n ressenxin.

Y encara hi ha mes, no solzament no comprenen ni senten las institucions de nostre dret, sinó que 'ls hi son repulsivas, perque la observació propria, base dels humanals judicis, los hi presenta per la cara contraria. En lo cumpliment del seu càrrec, la practica diaria desenrotlla devant de sa vista las transgressions del dret, los abusos de la ignorancia, 'ls excessos de la obcecació, las indias de la concupiscencia, en una paraula, lo fruyt podrit, la excepció, la excepció que per ésser repetida se 'ls hi representa regla general, en tant que questa dintre de las condicions en que viuen s'amaga en un tot á sa mirada. Aixís, per exemple, per lo que s'referex á las llegitimas, una dé las institucions més discutida y ab més duresa censurada, en lo terreno de la practica la veulen sempre lo mateix; un hereu cobdicio que, amparantse en son dret ó extremantlo, ó lo que es pitjor sortintse per complert de sus fitas, se resistex á donar á sos germans la insignificant cantitat que per llegitima 'ls hi correspon, y no veulen, perque aquest drama usual y apacible no te la seva escena en las salas dels tribunals, que pér cada pas d'aquells n'hi ha mil y mil en que després d'havense creat los llegitimaris una posició independent, casi sempre superior á la del hereu, á la ombra benfactora de la casa payral, liquidan ab perfecta armonia, resolent amistosamente las diferencies y sens que s'torbi la pau de la familia, tots los seus drets.

D'aixó vé, que si, penetrantse de sa missió augusta, estudian y aplican la lley, la aplican ab falta de convicció sens veritable respecte y fins diré violentant sa conciencia que 'ls hi senyala las més de las vegadas com injustos los fallos que pronuncian ab perfecta subjecció al dret; y d'aquí ve que ab dretura d'intenció y fins ab eutussiasme deixan d'aplicarla, substituintla per los preceptes d'altre dret—lo seu—que consideran més en armonia ab la lley natural y més adequat á las conyuncions sempre que se 'ls hi presenta uu argument que ho afavorexi per sofistikó ó vulgar que sia.

Un á un van cayent d'aquesta manera nostres principis legals, un á un van desapareixent ó quant menos desnaturalisantse nostres institucions, y devant de la amenassa constant, perque la causa del perill es permanent, entre la mort y la vida, s'crea una perturbació jurídica, mil vegadas pitjor que la produuida per las lleys exòticas que d'una manera més ó menos oberta han de conculcat nostre dret.

Sufreix ab aixó estorsi la justicia, regna la inseguirat y s'copmouhen tots los interessos. La jurisprudència dels tribunals deixa de cumplir sa missió; es causa de infecció per contes de serho de remey; en lloc de desvaneixer duptes y omplir buyts fa creixer la desconfiança y estableix principis nous que, mancats de tota autoritat, fan més gran la confusió; y dintre d'aquest desgavell s'extremeix la familia, tremota la societat, vacilan las obligacions y divagan á la ventura tota mena de drets.

No es aixís, ben cert, com deu administrarse la justicia.

No n'hi ha prou ab què 'l magistrat sia honrat: no n'hi ha prou ab que sia travallador, no n'hi ha prou ab que sia inteligenç. Cal molt més; cal que visca en unió ben estreta ab lo pais que 's troba baix la seva jurisdicció. De la mateixa manera que te d'identificar 'l legislador ab las aspiracions del poble, ab las costums y ab son passat pera definir la lley, tenen d'

identificarse ab ella los magistrats y 'ls jutjes pera portarla á cumpliment, y sobre tot han de tenir tal fe en sos principis y una confiança tan cega en sos resultats, que 'l dret que se 'ls hi confia los hi te d'ésser com una segona religió y la seva aplicació un cult,

Ningú, absolutament ningú, pot ésser sacerdot d'una religió que no professa. Catalans han d'esser donchs,—aquesta veritat he promes dirla tota—los que á Catalunya administrin justicia y apliquin lo dret.

Tals son las premissas. Sas consecuencias, las consecuencias inflexibles d'aquesta estreta unió y fonda compenetració que ha d'existir entre 'l legislador y 'l poble y entre 'l poble y 'ls seus jutjes, ni las d'escoces ni haig de deixar de manifestarlas. Per això he dit que si pera desplegar la bandera de nostre dret se necessités lema y no precisessin prou encare lo pensament d'una manera ben gràfica las paraules: *Necessitat de que la vida jurídica de Catalunya sia catalana en totes sus manifestaciones y esferas, aseguría qualsevol que sian las consecuencias.*

No, á mí las consecuencias no m'espantan, ni hi ha motiu racional pera que dega aturarme devant d'elles. Si no me duguerem á aquesta presidencia pera que las proclamés, ho fereu al menos sabent que quant arribaria 'l cas no havia de deixar de dirlas.

Sé, donchs, y sense orgull pero sense vacilacions y ab més fermesa ho declaro, que pera conseguir lo que la dignitat, la conveniencia y la justicia reclaman, precisa una reorganisió radical del Estat espanyol.

Sé que pera que 'l legislador puga ésser éco fidel de las aspiracions del nostre poble, guardador de las sevas costums é interprete de nostre dret no n'hi ha prou ab que s'instruixen aquests enutjos y ridículs expedients seguits molts vegades de peregrinatges humillants á la cort y 's consulti *pro forma* á nostres Academias y corporacions científicas y populars demanant-les informes que ningú llegeix ó que si 's llegeixen no aprofitan, ni tampoch n'ha prou ab que s'establis á Catalunya una Comissió de Códichs, sino que cal que 'l poder legislatiu de Catalunya dintre d'una constitució regional espanyola tinga sa encarnació genuina, especial y propia en nostra terra.

Sé que pera que la magistratura sia Catalana y administrí veritable justicia y apliqui 'l dret en lloc de mutilarlo y destruirlo, lo poder anomenat judicial te d'ésser verdaderament català é independent dels altres territoris y que catalans tenen d'ésser sos individuos sense que sos fallos pugan mai ésser proferts fora de la terra catalana.

Sé que la existencia d'un poder legislatiu y d'un poder judicial autònoms, per consecuencia indeclinable, suposa la coexistència autònoma també d'un poder executiu.

Y sé mes, sé que això, que es convenient y just, es per aqueixos motius necessari; y encara se que ha sigut y que serà una altre vegada.

(S'acabarà)

### La monarquia sense la base del Regionalisme es insostenible á Espanya y lo mateix la República si per desgracia la centralisadora triomfes

I.—Catalans y castellans exposant directament al Trono lo que volen per desconfiança del Parlament.—Rahó de las paraulas Castellanisme y Parlamentarisme.

En temps del rey Alfonso XII ó sia en Mars de 1885 una Comissió de catalans se li presentà per interessar-lo en la conservació de nostre dret especial, havent surtit del Real Estrado satisfets del bon acolliment del rey. Dita Comissió parava influïda de la doctrina regionalista y S. M. demostrà compendrela y estimarla. Mort lo Rey, se presentà á la Reyna Regent una comissió de castellans demanantli protecció, terminat la súplica ab la consideració seguent: «de trobar-se persuadida de quo la Constitució de nostres Par-

laments danyats de vicis històrics à tots imputables, no es garantia d' èxit per nostres justas pretensions.»

De dret á dret parlaren tan los castellans com los catalans al Trono, sobreposant sas esperansas de remey á mes altas esferas de las usuales. La influencia real, tan en lo primer cas com en lo segón, se feu sentir; puig quan aparegueren las bases per lo Còdich Civil, consagraren la permanencia del Regionalisme en la esfera del dret privat, y 's proclamá després en lo gubernamental lo régime protector demandat per los castellans d' acord ab los contribuyents y travalladors espanyols. Aixó 'ns fa compendre que no es lo Trono l' obstacle per recobrar las antiguas Nacionalitats espanyolas la seva ingénua virtut, y, si be's mira. L' obstacle arrela, segons castellans y catalans, en lo Parlament tal com entre nosaltres funciona. Monopolizada per lo Parlament l' acció soberana espanyola, creyém que sols se preocupa, apart dels interessos dels servidors del Estat, dels generals, sacrificantlos-hi en quant pot los familiars, los municipals, los collectius y mantenint asfixiadas las regions, privantlas de la vida y de las funcions que 'ls corresponen per impulsar las demés vidas, tan naturals com artificials, que 's desenrotllan dintre d' ella per sas influencias naturals é inextingibles.

Al formarse la Unitat Espanyola, 's lográ conseguirla sens detriment de las constitucions respectives dels Regnes y Principats reunits en hu, per virtut d' esser soberá de tots ells una mateixa persona. Felis succés que realsá lo poder espanyol sobre 'ls destins de l' Europa y de l' Amèrica, felis, si un dels regnes associats, mogut per sas capitosis, no s' hagués emprés la tasca odiosa de sobreposarse á tots los altres, prevalentse de las circunstancies històricas que fora llarch retráurelas per pessas menudas, encare que sia molt convenient recordarlas á grans rasgos, no per concitar odis y venjansas, sinó per restablir la germanó que avuy troban á faltar fins molts dels mateixos castellans.

Proposantnos discorre sobre aquest tema, protestém que, si usém la paraula castellanisme en sentit odiós, no signifiquém mala voluntat per Castella ni per los castellans que sufreixen per lo centralisme com nosaltres, sinó que enteném per castellanisme lo sistema que 'ls uniformistas emplean per desvirtuar las Regions, prenen per tipo de nivellació y de igualtat lo castellà, així en sos elements jurídics com llengüistics y entenen per castellanistas aquells de nostres paysans que secundan á casa nostre la conspiració dels uniformistas, no perque parlin y escriguin en castellà, que aixó es convenient saberho fer per defensar nostra terra dels estragós del uniformisme, sinó perqué al parlarhi ó al escriurehi ho fan en menys preu de la dignitat de la Pàtria y faltant al deber cristian d' honrarla y servirla com ho feu ab la seva lo bon Jesús, encare que coneixia los cästichs que se li esperaban y merexia.

També per endavant volém donar una idea de lo que enteném per parlamentarisme, que al nostre entendre es la mistificació de les funcions de soberanía legislativa y judicial per la funció executiva en profit de las agrupacions políticas concentrades en la capital y en perjudici del desenrotlllo vital de la mateixa soberania tradicional, produhínt un refredament de las corrents seculars é internas d' amor y cohessió de tots los membres corporatius d' ella, y la corrupció de las corrents externas que alteran la identitat y spontaneitat de las manifestacions características y patrióticas del conjunt social que la encarna. Tot esplanat lo tema que 'ns havém proposat dilucidar podrá apreciarse la justesa del pensament que 'l parlamentarisme 'ns inspira.

*II.—Ingrés de Catalunya en la reunió dels regnes Espanyols ocasionat per la Corona i Príncep.—La sua sort, baix la Dinastía Austriaca y la Borbònica anterior á la època Constitucional.*

Es un fet indubtable la preexistencia de la Nacionallitat catalana, á la General espanyola baix un sol ceptre, així com ho es haver aquella gosat en la Edat Mitjana de tots los atributs inherents á las personalitats soberanas d' un modo digne de la civilisació més perfecta.

Es així mateix indubtable que per afavorir los destins providencials civilisadors tan gloriosament per nostra Catalunya iniciats y perseguits en una serie de sigles, secundá las miras d' aportar la terra catalana dintre la comunitat dels regnes espanyols, sens empere renunciar (qu' aixó fora bogeria) la forma substancial de son ser. La rahó nobilissima d' eix consorci feya esperar que se li respectaría la integritat y dignitat de la seva existencia, com així fou durant llarch temps. Desde l' Rey Catòlic fins á Felip V. no experimentà Catalunya novetat en sa Constitució interna fó onamental, ans be fou millorada en son dret civil

en sas Corts presididas per Felip II. Es cert que durant lo período en que regná la dinastía austriaca no li faltaren disgustos y contratemps, que atebliren sa vitalitat y mutilaren sa estructura.

Esclatá la discordia sagnanta en temps de Felip IV, provocada per la genialitat despòtica dels cortésans, pero 's soldá lo vincle de germanó, encara que no re-aparegué entre 'ls agermanats la concordia.

L' impuls federatiu qu' entranyava la vida catalana en son desenrotlllo, tan intern com extern, contrastaba ab l' impuls d' origen gótic que atendeix á anular totes las esfiorcessas de vida soberana en la familia en los municipis y en las comarcas, no aguantant caprahó limitativa del «sic volo, sic jubeo» del imperant.

Com reverdís entre 'ls directors de la política general espanyola lo desvió en la observancia de las reglas garantidoras de la vida constitucional catalana, sobrevingué la catàstrofe de principis del sige XVII, coneguda per guerra de Successió, de la que resultá malparada la generalitat dels regnes espanyols, y desvirtuada politícamet y per complir Catalunya.

La dinastía austriaca fou ingrata per Catalunya, privantla del tráfech ab las colonias americanas, que havíá ajudat ab son rey don Fèlix V. Catòlic a guanyarlas pera Espanya, y conspirá també constantment pera llevarli sos atributs polítichs, encare que millorá en quant á sa vida social y jurídica. Per aixó últim fou tan valenta quan los castellans y francesos pretegueren subjectarla al rey vingut de Fransa. Don Felip V. fundador de la dinastía regnant, respectá, després de batuda, quelcom de la personalitat catalana, que permanesqué espanyola, conservantli tot son régimen civil, y gobernantla d' un modo separat de las altres nacionalitats espanyolas, si be que fentli dragar lo llenguatje castellà en la instrucció de las causas, y destinat per son coneixement Jutjes castellans ó fora del Príncipat. No 'ns privá, empero, l' us comú de nostra llengua y de nostra llei civil, encare que una y altre quedaren baix la influencia dels enemicichs que poch á poch havíau de derrocar, si fos possible, eixos dos puntals fems de nostra nacionalitat.

(Continuará)

## Noticies

### Oficials

AJUNTAMENT—*Sessió del 9 Mars*—Baix la presidencia de lo senyor Alcalde y ab assistencia de 10 regidors, prengueréntse los acorts següents:

Aprobar variis comptes per pesetas 995'53.

Obrir un concurs d' un any de plazo pera presentar projectes d' ensanxe d' aquesta capital, ab subjecció al programa aprobat y suscrit pel Arquitecte municipal.

Declarar al senyor Boixa lliure del pago dels terrenos que li obligaren á ocupar pel trassat del carrer de Barcelona y que lo Ajuntament es qui deu satisfer al senyor Boixa els terrenos que se li van ocupar de sa propietat, descontant els 60 pams de amplada que se li van indemnizar.

Aprobar l' ante-projecte de la plassa del Oli, asignantse una superficie del solar que deuria expropriarse que resulta ser de 109'87 metres quadrats y quin valor ascendeix á 3.944'15 ptas.

Concedir permís d' obras á don Ginés Canet y á la viuda de Tort.

Obrir un concurs que tindrà lloc lo dia 15 á las once del matí y pressidit per la Comissió de Foment, per la talla de 447 arbres.

Admetre proposicions per l' arriendo del Teatro en la proxima temporada de Pascua.

Nostre amic y consoci don Joseph Puig ha obert en son establecimiento de la Plassa del Oli una secció destinada á la venta de novetats pera senyoras y á tota classe de articles de moda. La instalació es molt elegant y produueix molt bon afecte.

El dia 25 del corrent han de concentrar-se en las capitals de las zonas los excedentes de cupo de 1894 y 1895, poguent hasta el dia 24 redimirse en metalich.

En la sessió celebrada diumenge últim per la Societat Económica d' Amics del País foren elegits per compromisarios: don Joaquim d' Espina, don Felip Lloret, don Emili Grahí y don Pere Viñas.

—Diu nostre company *La Reinayensa*:

«Traduim de *La Epoca* de Madrid:

Donarem noticia de que la Academia de Jurisprudencia de Barcelona anava á presentar en lo Ministeri de Gracia y Justicia una instancia razonada pera que 's declarí que segons lo preceptuat en l' art. 12 del Còdich civil, no tenen aplicació á Catalunya los títuls referents á tutelas y consell de familia del mateix Còdich, sino que per, lo contrari, deuen regir en dit territori, en quant á las tutelas lo dret català y l' romà y tot lo dret escrit y consuetudinari que estava en observació al publicarse l' Còdich civil.

Segons nostres informes, lo senyor ministre de Gracia y Justicia está prestant gran atenció á aquest assumpto per motiu de

analogas sollicituds avans presentadas per l' Institut Agrícola Català de Sant Isidro, lo Consell de Agricultura y autres corporacions del Príncipat.

S' ha instruït l' opotú expedient, y tenint es comple que la declaració que 's demana no pot ésser objecte d' una disposició emanada del Poder executiu, s' acordá remetre totes las solicitudes a la secció primera de la Comissió general de Codificació pera l' efectes procedents.»

Tal es la nota oficial! Podém esperarne molt de la atenció prestada per un ministre de Gracia y Justicia á instancia de Catalunya? Ja estém massa acostumats á que 'ns toquin la barba al prometens d' aquestas!... Molt temem que tot quedí dormir en la pols dels expedients, y que 's quedí vetllant la son dels segadors de la comision correspondiente...

—Hem rebut la Memoria reglamentaria presentada per la Junta Directiva de la *Lliga de productors del principat de Catalunya* á la Assamblea general ordinaria celebrada el dia 19 de Janer últim y á la quina s' adherí lo Centre Catalanista de Gerona.

—Dos llibres nous s' acaben de publicar en la nostra ciutat; lo primer degut á la ploma del Rmt. don Joaquim Gou y Solà, catedràtic del Seminari Conciliar y Canonge de nostre Seu, porta per titol «Lecciones razonadas de Religión y Moral» compost per la ensenyansa de dita assignatura, essent son major elogi lo no semblar-se ab res á la innombrable quantitat d' obres qu' avuy se componen per explotar la mina de la ensenyansa oficial. La altra s' intitula «La Festividad del Corpus en Gerona, noticias históricas de esta festividat desde el sige XIV hasta nuestros días», y es una nova mostra de la incansable laboriositat de son autor don Julià de Chia, secretari y arxiver que fou fins fa poch del nostre Ajuntament y que ab èxit brillant s' ha dedicat á illustrar la història de Gerona. Avaloran aquesta nova edició del travall del señor Chia tres apéndices, principalment lo titulat «La revolucion de 1640».

Tant l' un com l' altre están estampats ab lo gust y elegancia propis de la impremta de don Pacia Torres, y se venen en les principals llibreries.

—Veus aquí la resposta que ha donat lo «Centre Excursionista de Catalunya» al ofici que li remeté l' Academia de Dret de Barcelona, acompañantli dos exemplars del «Proyecto de Apéndice para el Código Civil para Catalunya» redactat per dita Academia, resposta que com veurán los nostres legidors está del tot conforme ab l' esperit del article publicat en *Lo GERONÉS* per nostre consoci don Emili Saguer y que es al que ab més justera s' accommoda al modo de sentir de tots los verdaders amants del dret de la terra:

«Enterada la Junta Directiva del Centre Excursionista de Catalunya del ofici de 31 de Janer prop-passat de la Academia de Dret de Barcelona, acompañantli dos exemplars del «Proyecto de Apéndice para el Código Civil para Catalunya» ha acordat contestar á dita Academia manifestantli, tot agrahint l' envio dels dos referits exemplars, que ha vist ab verdader dol que 's vulgi donar per medi del dit projecte d' apéndix, un pas més á la total ruina y destrucción del nostre secular y peculiar sistema juridich, quedant consignat ab aquesta manifestació que jamay podrá dirse enllach que directa ni indirectament lo Centre Excursionista de Catalunya hagi prestat son concurs á la obra destructora de la manera de ser de la nostra terra.

«Precisament per l' amor que 'l Centre Excursionista té á Catalunya, per lo viu interès que sempre ha pres y ajudant Deu seguirá prenent per lo mantériment de las nostres instituciones civils, amor é interès que han brollat en nostres cors al neixer en aquesta terra, han crescut y s' han agravat al conéixerla recurrent totas sas encontradases y s' han arrelat y consolidat al estudiar fondament lo carácter català, havent vist demostrar una y mil vegadas que no li escan ni li entra res de lo que Castella ab son centralisme odiós preté infiltrarli; precisament, donch, per aquestas raons se veu lo Centre Excursionista en lo cás de fer las declaracions que precedeixen, afeginthi que 's condol profondament al considerar que hi ha catalans que preparan y contribueixen á la ruina y destrucción moral de la seva patria.

Lo Centre Excursionista té la certitud de que las generacions que vindrán, més fortas d' esperit que la actual en part tant migrada y decadent, al judicar als autors y coautores de las desgracias é infortunis de la en altre temps gloriosas Catalunya, exceptuarán del oprobio que sobre d'ells fará caure á tots los que haurém travallat ab bona fe, dalt, constancia y desinterés per la integra conservació y desenvolupament de las institucions fonamentals en la constitució interna de la nostra pátria, combatent los esforços que, cara á cara pocas vegadas y de traydor casi sempre, fan los enemicichs per arrebassarli lo que li resta de son gloriós passat y que ha de servir de base pera son esplendorós esplendorós futur.

«Al Centre Excursionista li sap greu de veures en la prescripció de contestar en los termes que ho ha fet á la Academia de Dret, pero un deber batriòtic li ho imposa. Y la Academia de Dret en sa ilustració comprendrà que á part del cumpliment d' aquest sagrat deber, te lo Centre Excursionista de Catalunya lo gust de fer á aquella present lo testimonio de sa consideració.

«Deu guard á V. S. molt anys.  
Barceloua 5 Mars de 1896.»

—Ab motiu del indult concedit als minyons pròfugos de las anteriores quintas y la facultat que s' els hi don pera que 's pugui redimir á metalich un correspolson madrileny fa constar la anormal que aixó resulta. Lo minyó que al tocarli lo que 's d'hén sort, va anar al servei actiu y en ella està no 's pot redimir encara que vulgui; passat lo temps fixat per ferlo la llei no ho consent. Ab motiu de la guerra de Cuba han estat moltes las

familias que, fent un gran esfors, han reunit los trescents duros per la redempció de fills ó germans de las quintas de 1893 y 94, y ha estat inútil; se 'ls hi ha negat la redempció. Donchs ara en virtut del decret que 's publicarà demà á la *Gaceta* 's podrán redimir los *pròfugos*, los que faltaren á la llei obertament; de modo que aquells estarán en millors condicions que 'ls que la cumpliren.

#### Cosas de Espanya.

—Agrahim l' invitació que nos ha enviat la Junta Directiva del Centre Tradicionalista pera assistir á la vetllada necrològica que tindrà lloc en lo Saló del Odeon avuy á las 8 del vespre. Lo programa es escollit y variat. Parlarán los Senyors Pujol Pedreny y Palau. La part musical corre á carrech de 18 professors.

—Antes de ahir va reunirse l' Ajuntament en sessió extraordinaria de 2.<sup>a</sup> convocatoria pera tractar de la suspensió del alumnat decretada per lo senyor Gobernador. Segons diu *El Correo* això no es mes que un recurs electoral, y per si ho fos nos abstendrem de parlarne per avuy, un altre dia 'n parlarem y direm clá y catalá lo que hi ha sobre aquest assumptu.

—Ha quedat instalat en lo nou local lo *Centre Catalanista de Gerona*.

—Avans d' ahir fou viatcat lo jove don Joaquim Prim de Batlle germà de nostre estimat amich y consoci don Ignaci. Desitjem á 'l malalt una rápida millora.

—**FIRAS Y FESTAS**—Firas. Dia 19 Sta. Coloma de Farans 22 Bascara y Ripoll.

Festas majors—No n' hi sia cap en la vinenta setmana.

—J. LLINÁS Y C.<sup>a</sup>—BANQUERS.—Ciutadans, 16.—Compran ab benefici cupons d' Exterior, Cubas y altres. Compran y venen valors al comptat. Reben ordres de Bolsa. Obran comptes corrents ab interès.

—CAXA D' ESTALVIS DE GERONA.—Ciutadans 16, y Llebre, 2.—Imposicions al 5 per 100 desde 10 pessetes.—Id. al 3'50 per 100 desde 1 pesseta.—S' admeten los dilluns, dious y dissaptes de 9 á 1 y 'ts diumenges de 10 á 12.

Pera les devolucions los matexos dies y hores.—Se proporcionan gratis prospectes pera 'ls altres detalls.

L' UNIÓ AGRÍCOLA, INDUSTRIAL Y COMERCIAL.—Emissió de 20.000 accions de 125 pessetes una. En les oficines de la casa de banca J. Llinás y Companyia, queda oberta durant les hores de despatx que la matixa té establecidas, la suscripció á les expressades Accions, y se proporcionan los prospectes y demès notícies que s' ecessin.

#### VARIETATS

## Les antigues imatges de S. Joseph

Encara que no sia de cap manera duptós que 'l Sant Patriarca fuu venerat pels cristians dels primers segles de la Iglesia, son no obstant molt poques les imatges de Sant Joseph, fins al present descobertes, que sian anteriors al segle quart. Quasi be totes pertanyen, á lo més, al segle quart ó al segle quint. Aquestes imatges mostren sempre al Sant junt ab Jesús y María en algunes esenes evangèliques, may lo presentan tot sol.

La representació més antiga que 's coneix de Sant Joseph se troba en la pedra sepulcral de Severa, conservada en lo Museu de Laijan, y pertany al segle tercer: allí se veu l' imatge del Sant formant en lo grupo del estable, apoyat ab la seva vara, y estesa la ma sobre l' Infant Diví com pera defendrel. Aquesta imatge es molt petita y quasi be no te relleu, de modo que no s' pot distingir be son tipo.

Les imatges que pertanyen al segle quart se veuen en les escultures dels sarcòfagos, trobats en les Catacumbes ó en les Basíliques, representant, pel general, dos escenes; ço es, lo Naximent de Cristo, al quin Sant Joseph està present com á devout espectador, ab la seva vara á la ma, y la Adoració dels Reys; les vegades està al costat de la Verge, les altres darrera de son trono. A más de la vara (que indica lo seu viatge de Nazareth á Betlem) porta comunament la túnica curta, que 'l caracterisa com artista.

En lo gran mosaic de Santa Maria la Major, que pertany a la primera meytat del segle quint, s' hi veu Sant Joseph en dos escenes. La primera es la Purificació de María en lo Temple; la segona representa la arribada de la Sagrada Família á Egipte, en la quina s' hi veu als habitants del país sortint á rebre als Sants Viatgers.

Sobre un pixis ó copó de marfil, que pertany al segle quint ó principis del sisé, hi ha esculpit lo viatge que 'l Sant Matrimoni de Nazareth á Betlem. Maria va essentada sobre un burro guidat per un àngel, y s' apoya, ab confiança y afecte, en les espatilles de Joseph, lo qui camina respectuosament á son costat. A part de dalt d' aquesta escena, hi há ademés representat lo viatge del Patriarca en lo quin un àngel li adverteix que no abandoni á sa immaculada Esposa.

En alguns sarcòfagos de les Galies que pertanyen al segle quart veiem l' episodi del Infant Jesús entre mitj dels doctors del Temple, y naturalment hi està representat Sant Joseph en companyia de la Verge, fent semblant de planyers dolosament ab l' infant per haverlos Aquest abandonat. En un d'aquests sarcòfagos,

conservat á Arles, se representa á Sant Joseph donant la ma á Jesús, per ell retrovat, y portantlo á la seva Mare. Finalment, en un altre sarcòfago conservat en la vila de Puy, s' hi veu la representació, única fins al present en l' antich art cristià, dels desposoris de Joseph y María.

Es molt digne d' atenció que, en tot lo que 's refereix á la manera com se representava antigament á nostre Sant, hi ha una diferencia molt notable entre 'ls monuments pertanyents á la època qu' agafa desde 'l segle tercer al quint y 'ls que pertanyen á temps posteriors. En los monuments més antichs, se representa ordinariamente Sant Joseph jove, de vegades sense pel á la cara, vestint túnica curta, poques vegades ab barba y aspecte de vell, y rarissimes vestint túnica llarga y manto. Al contrari, les escultures mes modernes lo presentan com d' edat avansada y ab manto llarg; estil que 's feu tradicional desde l' edat mitjana y que 's bastant general en los nostres temps.

La pràctica més antiga de representarlo jove, nos prova qu' era tradició, en los primers segles, que Sant Joseph era jove quant celebrá son matrimoni ab la Beatíssima Verge, com sembla natural, per altre banda, qu'aixís fos. Lo motiu del canvi obrat en l' art després del segle quint, pot molt be atribuirse á les falsetats contingudes en los evangelis apocrifis y principalment en lo intitulat *de infantia Salvatoris*, lo quin conta que Joseph era ja de edat quan celebrá son matrimoni. Lo cert es que aquelles falses llegendes s' estengueren molt precisament després del segle quint, en tanta manera que en diferents monuments de pintura y escultura dels segles sisé y seté, s' hi veuen reproduïdes moltes escenes evidentment tretes d' aquelles relacions. A la influència, donchs, dels evangelis apocrifis es degut que 'ls artistes comensessin á representar a Sant Joseph d' edat avansada, mentre que la tradició més antiga lo creya y lo representava jove.

Lloable retorn á n' aquesta tradició primitiva y tant autorizada, es l' us, què veyém introduhirse en nostres quadros y estatues modernes, de representar jove al Sant Custodi del Redemptor y de llur Verge Mare. Aquesta edat, á més de conformarse mellor ab la veritat, sembla que 'ns fa més estimat y venerable al amable Sant, permetentnos apreciar mellor ses exsenses virtuts.

Feta atenció als monuments que hem citat, los quins s' allunyan fins al segle tercer y se troben no solament á Roma sinó en altres diferents països del antich mon cristià, podém molt ilegitimament traure la conseqüencia de que Sant Joseph, encara que no rebés en los primers temps de la Iglesia un cult especial, com rebé la seva Benaventurada Esposa, cult que s' ha anat desenvolupant en èpoques posteriors, ab tot, era tingut en gran veneració pels primers fideis y era per ells considerat com indispensable complement del grup que representava 'ls misteris de la Encarnació del Verb, grup qu' aquells, per un sentiment de pietat, posavan en sos sepulcres.

(Traduït del PROF. HORACIO MARUCHI.)

#### SECCIÓ LITERARIA

##### DE MON ALBUM

La nina que jo estimo  
te rossos los cabells,  
blavenchs los ulls y hermosos  
com los d' un angelet,  
té dolça la mirada  
y 'ls llavis vermellets,  
lo front blanch com un lliri  
y 'l cor pur com un Cel.

Atravessada en lo cor  
tinch una espina,  
diuen qu' es la del amor,  
jo no ho crech, nina.  
Si fós l' espina d' amor  
no 'm punxaria,  
no 'm punxaria en lo cor  
com are, aymia.  
Deu ser la del desengany  
la meva espina.  
mes no, tu no m' ho has dit mai  
que no m' estimas.

En la boqueta de mel  
hi va naixé una rosella,  
nineta d' ullots de Cel,  
bonica més que un estel  
blanca més que una poncella.

Combregar la vegi un dia  
en l' Esglesia dels Dolors;  
mentres al Señor rebia  
un serafi hermos li omplia  
lo cor de célichs amors.

Sempre du baxa la vista  
mostrant arreu son candor;  
te, com jo, l' ànima trista  
te, igual que jo, trist lo cor.

Per guaytarne les estrelles  
surto al balcó cada nit  
molts, no veuen res en elles,  
jo, en cada una, ab lletres belles  
veig lo nom de Deu escrit.

Quins no tenen cor, se 'n riúhen  
al veurer qu' estimo tant;  
sentissen ells como jo sento  
prou que farian igual.

Les abelles, dintre 'l rusch,  
no volen mes que una mare,  
ninetes, dins vostre cor  
may á dos dongau posada

F. X. M.

#### SECCIÓ RELIGIOSA

##### SANTS DE LA SETMANA.

Diumenge, 15—Sta. Madrona vg. mr. y s. Longinos mr.  
Dilluns, 16—S. Heribert b. y sta Juliana mr.  
Dimarts, 17—S. Patrici b. y s. Joseph de Arimatea cfs.  
Dimecres, 18—S. Grabié y lo Bto. Salvador de Horta.  
Dijous, 19—S. Joseph, espòs de Ntra. Sra.  
Divendres, 20—S. Aniceto b. y sta. Fotina la Samaritana.

##### QUARANTA HORES.

Avuy se troben en la iglesia de san Lucas.

#### SECCIÓ COMERCIAL.

##### Mercat de Gerona del dia 14 d' Mars

Especies.	Unidades	Mesures.	Pesetas
Blat.		QUARTERA DE 80 LITRES.	14'00
Mestall.	"	"	12'00
Orai.	"	"	7'00
Segol.	"	"	10'50
Civada.	"	"	6'50
Besses.	"	"	10'
Mill.	"	"	11'
Panis.	"	"	10'00
Blat de moro.	"	"	10'50
Llobins.	"	"	7'25
Fabes.	"	"	10'75
Fabó.	"	"	11'50
Fassols.	"	"	23'
Monjetes.	"	"	21'00
Ous.		Dotzena.	0'75

#### COTISACIÓ Y CAMBIS

##### DIA 14 DE MARS DE 1896

###### EFFECTES PÚBLICHS

Interior.—(fi de mes).. . . . .	60'00
Id. (fi de proxim). . . . .	63'12
Exterior.—(fi de mes).. . . . .	60'05
Id. (fi de proxim). . . . .	73'70
Amortisable. . . . .	76'00
Billets hipotecaris.—Isla de Cuba.—emisió 1886. . . . .	88'15
" " " " " 1890. . . . .	72'50

###### —ACCIONS—

anch Hispano Colonial.. . . . .	60'00
F. C. de Tarragona á Barcelona y Fransa. . . . .	20'70
" " Medina, Zamora, Orense á Vigo. . . . .	10'20
" " del Nort d' Espanya. . . . .	26'10

###### —OBLIGACIONS—

F. C. Almansa, Valencia y Tarragona. . . . .	78'60
" T. B. y F.—8 por 100. . . . .	93'50
" " " " " 3 por 100. . . . .	83'25
" " " " " =no hipotecadas. . . . .	88'25
" " Medina, Zamora, Orense á Vigo.—3 por 100. . . . .	32'25

###### —CUPONS—

Cubas. . . . .	benefici 17'00
4 per 100 Exterior. . . . .	17'00

Interior y amortisable 1.<sup>a</sup> Enero 1896. . . . . dany 69'90

###### —GIROS—

Franchs.—8 dias vista. . . . .	18'60
Llitars esterlinas.—90 dias vista. . . . .	29'88

Telegrama de la casabancaria J. Llinás y C.<sup>a</sup>.—Gerona.

#### GRAN COLMADO DE 'N PERE GELABERT

##### CIUTADANS 4.—GERONA.

##### TEMPORADA DE CUARESMA

# SECCIO D'ANUNCIS

## SUCURSAL JUNCOSA

13 Plassa de la Constitució 13,  
Gerona

DESPATX CENTRAL  
10 FERNANDO VII 10  
BARCELONA

Aquesta antiga y tan acreditada casa se dedica únicamente al comers de XACOLATES, SUCRES, CAFÉS y THÉS.

Reb directament los llegítims sures de la isla de Cuba, els cafés de Puerto-Rico HACIENDA, MARTINICA, MAYAGUEZ, MOCA Y CARACOLILLO de CEYLAN; de aquí el gran consum qu' es fa d' aquets articles.

Aquesta casa torra diariament lo café y se distingeix per la qualitat y pureza d' ell.

Recomana que per obtenir un bon café aromàtic y fort se usin las barrejas en iguals parts del MOCA y PUERTO-RICO, així com lo CARACOLILLO y MOCA, evitant sempre que bullí puig que deu ésser una pura infusió.

Gran surtit de THÉ del Nord de Xina y del Japó. Aquesta excellent beguda sols pot obtenir-se en las classes ditas ORANGE (*Carte Rouge*) LIPTON, ORANY PECCO, MENLANGE.

Especialitat en lo SOUCHONCH. Aquesta classe es el mes fort y deu emplearse en menos quantitat de la que generalment se usa; una lliure de THE SOUCHONCH equival á 4 lliures d' altres thés.

## MAXIM FERNANDEZ

PERRUQUER DE S. M.

Ayga Minòxima vegetal per tenyir lo cabell. No te riva en lo mèn, perquè á més de sos efectes marevollosos, no taca ni perjudica la pell en lo més mínim.

Aquest assombrós y sorprendent específich, se ven en dita perruqueria.

24, RAMBLA DE LA LLIBERTAT 24.  
GERONA.

Grans rebaxes al engrós. També s' troba de venda en dit establiment la

TINTURA ABISINIA INSTANTANEA

EDICIÓ DE PROPAGANDA  
DEL COMPENDI DE LA

DOCTRINA CATALANISTA

PREMIAT EN LO CONCURS REGIONALISTA

del "CENTRE CATALÀ", de Sabadell

Aprobat per la Junta Permanent de la Unió Catalanista

Tirada 100.000 exemplars

Forma un opúscul de 32 planes en octau, d' esmerada impresió sobre paper satinat y ab cuberta de color.

PREU: 15 céntims.

Les demandes al engrós al Secretari del «Centre Català» de Sabadell.

ESCRIBIR SE AL AVI

## OBRA NOVA

DELIBERACIONES

DE LA

Primera Assamblea General de Delegats

DE LA

Unió Catalanista

CELEBRADA EN MANRESA EN LO MES DE MARÇ 1892

Aquesta obra, que conté la llista de Delegats de la Assamblea, discursos que en ella s' hi pronunciaren y llegiren, y las bases definitivament aprobadas per la **Constitució regional catalana**, se ven al preu de DOS PESETAS en la llibreria de Don Joseph Franquet, carrer de l'Argenteria, Gerona.

## IMPREMPTA Y ENQUADERNACIÓN

## MANEL LLACH

Ferreria Vella, 5

GERONA

Mercaders (Neu) 12

Impressió de tota classe d' obres, folletons, circulars, sobres, paper comercial, tarjetas, esquelas mortuorias, facturas y demés objectes referents al ram d' Imprenta.

Assortit de tots los documents y demés objectes per la Guardia Civil.

Documents pera los Municipis y Jutjats municipals.

Encuadernació de tota classe de llibres per luxosos que sian.

Preus sumament baratos

500 fulls de paper comercial timbrat 5 ptes. | 1000 sobres comercials timbrats 5 ptcs.

FERRERIA VELLA, 5--GERONA

ó, immediatament d' ocurrir la seva mort, a la persona designada per ell mateix.

Termé fixo.—Capital pagador en lo die fixat sia al assegurat ó als seus hereus. En cas de mort del assegurat s' acaba lo pago de les primes.

Aquests segurs participan en un 50 per 100 dels beneficis de la Companyia.

SEGURS DE CAPITAL APLOSSAT

Segurs temporals.—Segurs de sobrevivencia  
SEGURS MIXTOS A CAPITAL DOBLAT  
Rentes Vitalicies.

Delegat General d' aquesta província:  
Joseph Coderch y Bacó, advocat.—GERONA.

ESTABLIMENT

Don Francisco Sabater

SOMBRERERIA

S' han rebut las últimas novetats pera la proxima temporada; los prens sumament econòmichs.

CAMISERIA.—ASTRERIA PER NOYS  
Especialidad en trajes pera col·legials

3, Rambla d' Alvarez, 3

FONTBERNAT—Callista

—(Ulls de poll)—

S' ARREGLAN LOS PEUS Á DOMICILI  
PROGRÉS, 23—Perruqueria.

LA PREVISION

Primera Companyia Espanyola dedicada exclusivament a SEGURS SOBRE LA VIDA AB PRIMA FIXA

Dormitori de Sant Francesch, 8, principal.—BARCELONA.

Agent á Gerona—BEATAS, 2

D. Narcís Boada y Guyó

FILL DE FRANCISCO VILARDELL Y COMP.  
SALT

Molí Fariner

Sistemas AUSTRO-HUNGAR y de MOLAS

Tant per l' un com per l' altre sistema se fan las moltas á preus sumament modichs.

SABATERIA

JOSEPH M. VENTOS

Calsat pera senyors, senyoras y nens.  
Especialitat pera l' que s' encarregui expressament.

ESTABLIMENT Y TALLER

PAU CASSÁ

PINTOR Y EMPAPERADOR

Magnífichs mostruaris de papers pera decorar habitacions desde 25 céntims á 30 pesetes la pessa.

Cromos, motlles, transparents y cuadros

Novetat, bon gust y economia

Gerona.--Baxada del Pont de pedra, 14

LO GERONÉS

SETMANARI PORTA-VEU

del «Centre Catalanista de Gerona y sa Comarca»

Redacció y Administració: Sabateria Vella, núm. 2-1.

PREUS DE SUSCRIPCIÓ:

Gerona . . . . .	1 peseta trimestre.
Fora . . . . .	1'25 id. id.
Estranger . . . . .	1'50 id. id.

Un numero sol, 10 céntims

En la imprenta de aquest Periódich, se necesita un oficial encuadernador.